

Premiéra pro strakonické záložáky: Při vojenském lezení zažili adrenalin i nejistotu z výšek

22.4.2024 - Jana Samcová | Armáda ČR

Jedním z účastníků výcviku byla svobodnice Renata Koblencová. „Občas si zalezu ferraty, ale s vojenským lezením jsem dosud žádné zkušenosti neměla,“ přiznala. Na dotaz, jestli jí výcvik přišel fyzicky náročný, odpověděla: „Slaňování bylo jistě jednodušší než lezení. Ale člověk chce zdolávat právě to, co je těžké. To je právě ta výzva!“

Vstup do aktivní zálohy si nadělila jako adrenalinovou výzvu k narozeninám

Milovnice adrenalinu a účastnice překážkových závodů zároveň prozradila, že vstup do aktivní zálohy byla jedna ze tří výzev, které si nadělila ke svým 40. narozeninám. „První byl seskok padákem, pak zdolání celé Trifecty (tři úrovně obtížnosti) v závodu Spartan Race a třetí výzvou byl kurz základní přípravy ve Vyškově, který jsem absolvovala před vstupem do aktivní zálohy,“ sdělila Renata Koblencová, která v civilu pracuje jako účetní a u strakonické jednotky aktivní zálohy slouží dva a půl roku.

Základy vojenského lezení si vyzkoušel také svobodník Jiří Šípek. Přestože cvičí a udržuje se v kondici, ani jemu se nevyhnula nejistota, kterou lidé zažívají při prvním lezení. „Byl to pro mě adrenalin. Při slaňování jsem měl trochu obavy z té výšky, stejně tak když mě kolega měl jistit. Přece jenom něco vážím,“ podotkl Jiří Šípek. Zároveň byl ale rád, že si mohl podobný výcvik vyzkoušet: „I jako vojáci aktivní zálohy se můžeme dostat do situace, kdy budeme muset zdolávat nějaké překážky ve výšce,“ poznamenal.

Do armády vstoupil kvůli válce na Ukrajině

Muž, který se v civilu živí jako automechanik, prozradil, že do aktivní zálohy vstoupil kvůli válečnému konfliktu na Ukrajině. „O službě v armádě jsem uvažoval již dříve, dokonce jsem to i zkoušel k jiné jednotce, ale nevyšlo to. Pak vypukla válka na Ukrajině a já si řekl, že není na co čekat. Stát se vojákem v aktivní záloze je to nejmenší, co mohu udělat,“ je přesvědčený svobodník Šípek.

Výcvik z oblasti speciální tělesné přípravy probíhal na lezeckém trenažéru Jakub. Řídili jej instruktoři z 31. pluku radiální, chemické a biologické ochrany z Liberce. Přístup strakonických záložáků si velmi pochvalovali: „Bylo na nich vidět velké nadšení a zájem o danou problematiku. Všechno si chtěli několikrát vyzkoušet, hodně se ptali. Bylo zřejmé, že je to baví,“ konstatoval jeden z instruktorů poručík Michael Richter.

Nejtěžší je překonat strach z výšek

Na vojenském lezení je podle něj nejtěžší, dostat takzvaně lano do ruky, naučit se pracovat s karabinou a umět to použít ve výšce. „Na zemi to člověk zvládne. Ve výšce je ale pod stresem a těžko se mu pak rozhoduje,“ vysvětlil instruktor skalního lezení. Zároveň tím i potvrdil, že nejistota, kterou pociťovali někteří strakoničtí záložáci, se objevuje u všech, kteří s lezením začínají.

Prozradil i nejčastější chyby, kterých se nováčci dopouštějí. „Lidé mají ze začátku tendenci, tahat vše rukama. To je ale základní chyba, protože nejvíc síly máme v nohách. Důležité je tak naučit se

pracovat s těžištěm těla a zapojit zejména dolní končetiny.“

Potvrdil také, že ačkoliv fyzická zdatnost hraje nemalou roli při vojenském lezení, není jediným předpokladem úspěchu. „Nelze všechno urvat silou. Kromě znalosti uzlů a práce s lanem je důležitá i technika, jak překonávat různé překážky. V neposlední řadě je samozřejmě nezbytné dodržovat všechny bezpečnostní postupy,“ dodal poručík Michael Richter.

<https://acr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/premiera-pro-strakonicke-zalozaky:-pri-vojenskem-lezeni-zazili-adrenalin-i-nejistotu-z-vysek-250562>